

רשומות

ספר החוקים

29 בנובמבר 1979

948

ט' בכסלו תש"ם

צמוד

14

חוק לתיקון פקודת הראיות (מס' 4), תש"ם-1979

חוק לתיקוןפקודת הראיות (מס' 4), תש"ם-1979 *

1. בפקודת הראיות (נוסח חדש), תשל"א-1971 י (להלן - הפקודה), אחרי סעיף 10 יבוא:
- 10א. (א) אמרה בכתב שנתן עד מחוץ לבית המשפט תהיה קבילה כראיה בהליך פלילי אם נתקיימו אלה:
- (1) מתן האמרה הוכח במשפט;
- (2) גותן האמרה הוא עד במשפט וניתנה לצדדים הזדמנות לחקרו;
- (3) העדות שונה, לדעת בית המשפט, מן האמרה כפרט מהותי, או העד מכחיש את תוכן האמרה או טוען כי אינו זוכר את תכנה.
- (ב) בית-המשפט רשאי לקבל אמרה כאמור בסעיף קטן (א) אף אם גותן האמרה אינו עד, בין משום שהוא מסרב להעיד או אינו מסוגל להעיד, ובין שלא ניתן להביאו לבית-המשפט משום שאינו בחיים או לא ניתן למצאו, ובלבד שבית-המשפט שוכנע שמגסיבות הענין עולה, כי אמצעי פסול שימש להניא או למנוע את גותן האמרה מלתת את העדות.
- (1) בית המשפט רשאי לסמוך ממצאיו על אמרה שנתקבלה לפי סעיף זה, או על חלקה, והוא רשאי להעריך את האמרה על עדותו של העד, והכל אם ראה לעשות כן לבוכח נסיבות הענין, לרבות נסיבות מתן האמרה, הראיות שהובאו במשפט, התנהגות העד במשפט ואותות האמת שנתגלו במהלך המשפט, והטעמים יירשמו.
- (ד) לא יורשע אדם על סמך אמרה שנתקבלה לפי סעיף זה אלא אם יש בחומר הראיות דבר לחיזוקה.
- 10ב. אמרה בכתב שניתנה מחוץ לבית המשפט תהיה קבילה כראיה בהליך פלילי אף אם ניתנה אינו עד במשפט, אם שני הצדדים הסכימו לכך ותוכן האמרה לא היה שנוי במחלוקת, ובלבד שהנאשם היה מיוצג על ידי עורך דין.
- 10ג. אין האמור בסעיפים 10א ו-10ב כדי להכשיר ראייה שאינה קבילה מסיבה אחרת שבדין או לפסול ראייה שהיא כשרה לפי דין אחר.

הוספת סעיפים
10א ו-10ב

"אמרת עד מחוץ
לבית המשפט

קבלת אמרה
בהסכמה

שמירת דינים

תיקון סעיף 11

2. בסעיף 11 לפקודה, בסופו יבוא "אמרה שנרשמה כאמור מותר להוכיחה אף בתצהיר בכתב של מי שהיה בוכח באותו מעמד, אם הנאשם מיוצג וסניגורו הסכים לכך או - כאשר האמרה נוגעת לאישום בעוון או בחטא - אם הנאשם, כמענה לשאלת בית המשפט ולאחר שבית המשפט הסביר לו את זכותו לחקור את גותן התצהיר, אישר שקרא את האמרה או שהיא הוקראה לו, אינו כופר בכך שהאמרה היא אמרתו ויותר על חקירת מקבל ההודיה".

* נתקבל בכנסת ביום ו' בכסלו תש"ם (26 בנובמבר 1979); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1352, תשל"ח, עמ' 260.
1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421; ס"ח תשל"ג, עמ' 191, עמ' 236; תשל"ח, עמ' 203.

3. האמור בסעיף 12 לפקודה יסומן (א) ואחריו יבוא:

תיקון סעיף 12

"(ב) בית המשפט רשאי לקבל כראיה, להוכחת הנסיבות שבהן ניתנה הודיית נאשם, גם תצהיר בכתב של מקבל ההודיה, שבו הוא מפרט את נסיבות גביית ההודיה ומצהיר כי ההודיה היתה חפשית ומרצון, והוא אם נתקיים אחד מאלה:

- (1) הנאשם מיוצג וסניגורו ויתר על חקירת מקבל ההודיה;
- (2) ההודיה היתה על עבירה שהיא עוון או חטא והנאשם, כמענה לשאלת בית המשפט ולאחר שבית המשפט הסביר לו את זכותו לחקור את נותן התצהיר, אישר שקרא את ההודיה או שהיא הוקראה לו, אינו כופר בכך שההודיה היתה חפשית ומרצון ויתר על חקירת מקבל ההודיה."

שמואל תמיר
שר המשפטים

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

